

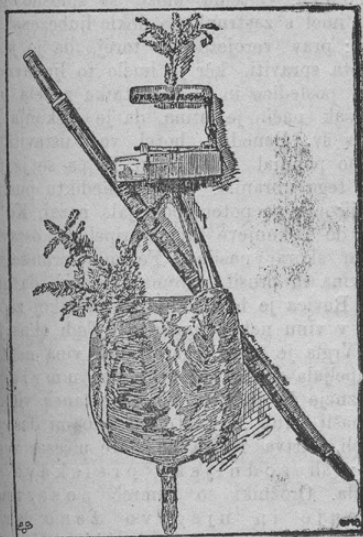
globe kaznovan. Občinski predstojnik pa podal se je k okrajnemu glavarstvu in je tam izročil uradni pečat. Zdaj pa le pomislimo ta položaj. Ljudje ženejo svojo živino k sejmu in ne dobijo živalskega lista, kajti predstojnik pravi, da je uradni pečat oddal. Pod takim pogojem se v občini sploh živeti ne more. Mi kmetje, davkoplačevalci in volilci kličemo tedaj oblast na pomoč, da takoj tej prvaški zmešnjavi konec napravi! Oblast ima zdaj sveto dolžnost, da takoj razpusti občinski zastop in da vodi odslej občinske zadeve zastopnik slavnega c. k. okrajnega glavarstva... To pač ne grè, da bi par prvaških hujšaka, ki deloma niti davkov ne plačujejo, celo občino strahovali in cesarske postavbe v blato teptali. Mi zahtevamo od politične oblasti najodločnejše, da napravi temu neredu v občini takojšnji konec. Ljudski interesi so gotovo več vredni, nego hujškarja nekaterih postopavcev, ki nimajo drugega dela, nego sejati sovraštvo... Oblast, na noge!

Boj v občini okolica Celje.

Seznamek kandidatov, katerega je objavil volilni odbor neodvisnih kmetov in nemških volilcev, napravil je v vrstah prvaških klerikalcev in „narodne stranke“ mnogo zmešnjave. Seveda pesje in sramoti prvaška dohtarska gospôda vse te može, katerim so dali neodvisni kmetje svoje zaupanje. Gnusi se nam, da bi te napade zavracali. Kdor osebno blati in kdor od jeze ogenj in žveplo bluje, ta sam sebe obsoja. Tisti „Narodni dnevnik“, kateri je slovenske kmete v ptojskem okraju zaradi njih naprednega mišljenja psoval „šnopsarje“ in „barabe“, kateri je ormožke slovenske a Nemcem prijazne kmete imenoval „zastonjčake“ in „hlape“ in „falote“, — ta list bankerotnih prvaških hujšakačev pač ne more nikogar žaliti. In kar pisarijo mariborske

Iz mladih let Petra Rosegger.

Dr. Peter Rosegger je, kakor smo že opetovano poročali, največji štajerski ljudski pisatelj. Njegove krasne povesti, od katerih smo tudi že v našem listu nekaj prevodov prinesli, znane so dandanes po vsem svetu. Veliki ta modrijan in pisatelj opisuje v svojih romanih večidel življenje in hrepenenje ter trpljenje vbolega kmetkega in delavskega stanu. Sam je izšel iz ljudstva in tako velja vsa njegova ljubezen ljudstvu. Pred okrog 50 leti vzel je takrat 17 letni Peter Rosegger slovo od hiše svojih staršev. Pri nekemu gorskemu mojstru

Rosegger-Andenken.

Bügelisen, Elle, Werkzeugtasche und Bergschürze, welche der Dichter während seiner Lehrzeit als Schneider benutzte.

izročil se je krojaške obrti. Pet let izvrševal je Rosegger krojaško obrt. Potem pa so spoznali velike njegove talente in so mu dali priliko, da se izobrazi. In iz vaškega krojača postal je najpomembnejši štajerski pisatelj katerega je tudi visoka šola za častnega doktorja imenovala... Svoje nekdanje obrti pa se ta veliki sin ljudstva še danes ne sramuje. Nasprotno, k najbolj srečnim dnevi svojega življenja šteje Rosegger one, ko je kot krojaški pomočnik od vasi do vasi potoval in kmetom za malo plačo blaje krpal. Naša slika kaže rokodelsko orodje, katerega je mladi Peter takrat rabil: gladno (Bügelisen), nadalje taška za orodje in gorska palica... Čast velikemu sinu štajerskega ljudstva!

cunjice, za to se v celjski okolici pač živa duša ne briga...

Eno hočemo le še enkrat pibiti: Društvo „Südmark“ ni za volilno agitacijo niti enega vinarja dalo. Vsakdo, kdor ni na glavo padel, vè prav dobro, da to društvo sploh v politične namene ničesar dati ne sme. Drugače bi oblast „Südmarko“ že davno razpustila. Plačani pisaci narodnjaških listov se so trditivo torej naravnost lažejo! Sploh pa se nikakoršnih denarnih sredstev za ta volilni boj ne potrebuje. Vsi neodvisni okoliški kmetje delujejo iz lastnega nagiba prav veselo v tej borbi. Kajti ti napredno, Nemcem prijazno misleči kmetje hočejo **zanikernemu gospodarstvu v celjski okolici konec napraviti**; oni hočejo sedanje prvaške mogotce vreči, da ti ne bodejo več ljudskega denarja v svoje namene porabljali. Tu se ne grè za nobeno politiko, marveč grè se edino za **denar davkoplačevalcev**...

Vsa propalost nasprotnikov vrlih naših neodvisnih kmetov v celjski okolici se kaže že v tem, da so se prvaški klerikalci in narodnjaki združili. Drugače bi se najraje požrli, zdaj pa ležijo v vlažnogorskem objemu! Tisti prvaški klerikalci, kateri so šele pred kratkem v Vrhu enega narodnjaka z nožem umorili, združili so se zdaj s tistimi „narodnjaki“, kateri so v svojem listu proglasili krščanstvo za „strup iz Nacareta“... To je zveza, kaj? Vprašanje je le, kdo je od obeh večji lump? Kmetje pa zdaj jasno vidijo, da je vso nasprotovanje prvaških klerikalcev in narodnjakov le pesek v oči...

Kaj hočejo naši nasprotniki? Ves njih program je velika nezmisel! Prvaški hujšakači gredo namreč iz stališča, da je občinski blagor nič, blagor njih lastnih žepov pa vse. Zato trobijo, da imata okoliška občina in mesto nasprotno interese, da morata boj peljati, da mora ena občina drugi škodovati itd. Vsak izobraženi kmet mora takoj vedeti, da je ta „program“ laž in lumparija! Kdor tega ne razume, ta je na duhu neozdravljivo bolan. Obe občini sta težko obremenjeni in imata velikanska plačila v razne namene. Kam bi prišli, ako bi še te dve občini sami v sovraštvo živeli? Vsako mesto in njegova okolica tvorita neko gospodarsko celoto, izpopolnita drug drugega, izmenjavata svoje izdelke, imata ednake izobraževalne potrebe in ednake, velike, skupne skrbi. Vsak pošteni prijatelj okoliške občine mora torej nato delati, da boste obe občini mirno skupaj živeli. Potem bode mogoče, da se v obeh občinah velike davke zniža itd. itd. Seveda bi to skupno delo nikdar ne izključilo, da varuje vsaka občina svoje pravno stališče. Nobeni občini se ne sme krivica zgoditi! Zato kandidira tudi napredni volilni odbor 20 dobro izobraženih kmetov, ki jamčijo pač, da bodejo za občino skrbeli. Ti pošteni slovenski kmetje bodejo s svojo žuljevo roko boljše interese okoliške občine varovali, kakor en doktor Benko-Cvenkanič, katerega so iz Brežice pognali in kateremu smo že opetovano dokazali, da kmetom kot advokat veliko preveč računa. Ta Benkovič, katerega so njegovi današnji zavezniki-narodnjaki že s pasjim bičem pretepli, je samo zato volilec v okoliški občini, ker je tam naznanil trgovino s sadjem in plačuje zato 1 krono 18 vin. (!!!) davka... Naši nasprotniki so poleg tega dohtarskega trgovca s sadjem še celo vrsto drugih advokatov kot kandidate postavili, m. nj. tudi dr. Serneca, ki je eden največjih davkoplačevalcev v mestu in se bode vsled tega gotovo vedno zato brigal, da se v okolici njegovim mestnim interesom služi. Kar očitajo torej prvaki našim kandidatom, to velja v prvi vrsti za dr. Serneca in njegove tovariše.

Nakratko rečeno: program prvaških nasprotnikov je — **hujškarija!!!** Edino sovraštvo in nemir hočejo! Nemcem prijazne shode neodvisnih kmetov so hoteli motiti s psovskami, s kamenji in surovostjo. Tako hočejo tudi v okoliški občini naprej delovati. Sporazumnega gospodarskega dela se bojijo, ker bi pri temu prvaški žepi trpeli...

Ali neodvisni kmetje so te prvaške gonje siti! Oni zahtevajo, da se bode pričelo v okoliški občini gospodarsko delati v blagor davkoplačevalcev. Velike doklade v občini se mora za zgradbe cest, za prepotrebna gospodarska dela porabiti, ne pa za hujškarijo prvaških politikov. Občinski urad v celjski okolici mora za vse davkoplačevalce enako, nestransko in pošteno delovati. Računi se ne smejo skrivati! In edino za to se grè, ne pa za tisto žalostno „politiko“, ki je kmete spravila na rob propada...

Vsi tisti davkoplačevalci torej, ki se ne pustijo od dohtarskih širbarjev komandirati, ki se ne pustijo hujškati od tistih ljudi, kateri jim ob vsaki priliki kožo čez uesa potegnejo, — vsi neodvisni kmetje volili bodejo torej naše kandidate. Kajti s tem bodejo pripomogli, da se grozovlado sedanjih mogotcev v okolici strè in da nam pride **boljša gospodarska bodočnost!**

Novice.

II. avstrijski zbor kmetijskih zadrug. Piše se nam: „Ker je bil leta 1906 obdržani I. avstrijski zbor kmetijskih zadrug iz vseh delov Avstrije prav dobro obiskan in se je v vsakem oziru dobro obnesel, smatra se splošna zveza kmetijskih zadrug na Avstrijskem dolžna, da priredi letos II. zbor avstrijskih kmetijskih zadrug, kateri se bode vršil dnè 14. in 15. septembra 1910 v deželnozborski dvorani na Dunaju. Na dnevnem redu stojijo važni zadrugi predmeti za posvetovanja. Upati je tedaj, da bode i II. avstrijski zbor kmetijskih zadrug prav dobro obiskan.“ — Tudi mi opozarjamo kmetijske zadruge na za gospodarstvo vevlačno to prireditv.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Državna in deželna pomoč spodnještajerskim vinogradnikom. Nemški listi poročajo: Že tako rano v letošnji spomladi nastopile težke nevihte napravile so velikansko škodo. Zlasti se pozna to škodo v spodnještajerskih vinogradih na triletnih trsnih kulturah, ki bi morale letos prvi dohodek prinesiti in so to tudi v bogati meri obljubovale. Napredni nemški poslanci so vsled tega takoj nastopili in zahtevali od poljedelskega ministerstva izdatno pomoč. Na podlagi teh zahtev je državni vinogradniški nadzornik gorice pregledal. Dovolilo se je potem deloma podpore iz državnega sklada proti ujom, deloma pa brezobrestna vinogradniška posojila. Za taka posojila dovolilo je poljedelsko ministerstvo v preteklem mesecu nadaljno svoto 32.000 kron; isto svoto dovolilo se je iz deželnih sredstev za brezobrestna posojila v istem času. — K temu pripomnimo edino to, da se prvaški slovenski poslanci za take prepotrebne gospodarske zadeve prav nič ne brigajo. Nasprotno, oni so deželni in državni zbor razbili. Nemški poslanci morajo tedaj za slovenske kmete delati, — slovenski poslanci pa počivajo za pečo od svoje narodnjaške hujškarije...

Testament nazaj! Naši čitatelji se bodejo še spominjali na škandalček, ki je prišel v javnost ob priliki smrti neke profesorjeve vdove. V sredi tega škandalčka stal je bivši guardijan ptujskih minoritov, o. Vavpotič. Mož je znan po svoji prvaški zagriženosti, po debelosti svojega trebuha in po prijateljstvu do ženskega spola. Poleg žensk ljubi pa tudi prav vroče — testamente. In ko je omenjena profesorjeva vdova, h kateri je Vavpotič v življenju prav pogostoma zahajal, zapustila to solzno dolino, pokazal se je nakrat nežni testament, v katerem se je pripisala vsa dedščina Vavpotiču. Zanimivo je, da je imela pokojnica prav revne sorodnike, kateri bi glasom tega testamenta prav nič ne dobili; vse bi romalo v žep debelega Vavpotiča... No, sodnji se je pa ta testament malo čuden dozdel. In vzela je stvar v roke. Revne sorodnike pokojnice pa je zastopal naš odvetnik g. dr. pl. Plachki. Posrečilo se mu je, doseči celi uspeh. Vavpotič se mora pod nosom obrisati in od vse dedščine ne dobi niti počenega groša. Njegovi „računi“ so romali v koš. Prav smešno je, da si je hotel Vavpotič „za svojo mujo“ 300 kronic zaračunati. Mi sicer ne vemo, kakšno „mujo“ je imel pri omenjeni vdovi, ali zdi se nam prav,

da tudi teh 300 kron ni dobil. Zastopal je Vavpotiča mariborski odvetnik dr. Leskovar; na dr. Brumena se Vavpotič menda nič več ne zanese. Nazaj testament!!!

Dr. Brumenovi računi. Naš kratkovidni prijatelj nasproti ptujske gimnazije ima očitno smolo. Ljudje mu prav nič ne privoščijo, niti tega ne, da bi si eno delo — dvakrat računil. Dr. Brumen ima menda tako malo klientov, da najraje tožniku in tožitelju svoj račun pošilja. Ljudje so pa od „nemčurjev“ tako pokvarjeni, da si ne pustijo na dve plati kožo čez ušesa potegniti... Pred par tedni objavili smo v „Štajercu“ slučaj takega dvojnega računanja Brumena. Mož je za neko kmetico tožil. Stroške v znesku nekaj čez 138 kron pa je kasiral po tožbi od tožiteljice in pozneje tudi od toženke. Žena pa je bila tako pametna, da je šla h g. dr. Plachki, kateri je proti Brumenu tožbo vložil. In sodnija je spoznala, da mora Brumen omenjenih 138 kron nazaj plačati. Poleg tega mora še 5% obresti od 10. aprila 1910 plačati. In tudi stroške v znesku nekaj čez 114 kron mora plačati... Pač smola, smola! Sodnija je vsa „ponemčurjena“, kjer Brumen niti dvakrat računati ne pusti! Vbogi gospod tam nasproti ptujske gimnazije, ko bi imeli časa, bi se nam gotovo smilili...

Župnik Sušnik — adijo! Kakor znano, bil je črešnjevski župnik Janez Sušnik zaradi zapekljanja h krivi prisegi na 3 mesece težke ječe obsojen. Vkljub temu ga je iz nerazumljivih vzrokov cerkvena oblast še vedno pustila na svojem mestu in je ta krivoprisežnik izvrševal duhovniško službo ter blatil po farških listih poštene farane. To se je tudi še potem zgodilo, ko je že vrhovno sodišče potrdilo sodbo. Sušnik je vložil še prošnjo na cesarja, da bi ga ta pomilostil. Ali presvitli cesar ni zaprinesel duhovniškemu krivoprisežniku. Sušnik mora do 1. septembra svojo kazen nastopiti, drugače pridejo žandarji po njega. Tako so torej Črešnjevce rešene! Hvala Bogu!

Kaplan Krajnc iz Hoč — prestavljen. Za zadnjo številko prepozno došla nam je vest, da je slavnoznani kaplan Krajnc iz Hoč prestavljen. Humoristična oseba tega duhovniškega mladeniča sama ob sebi ni vredna, da bi se za njo dragoceni prostor našega lista tratil... Krajnc kot človek ima enostavno vse slabe lastnosti prevzetnega fantalina, ki še ničesar na svetu poskusil ni, ki si pa vendar grozovito veliko domišlja. Takim fantalinom se človek le smeji, ali resnim jih nikdo ne smatra. Ali vkljub temu ja ta Krajnc v hoški fari prav mnogo slabega

Johan Orth.

Kakor znano, se je odpovedal pred desetletji nadvojvoda Johan Salvator avstrijski vseh časti in naslovov. Življenje na dvoru mu ni dopadlo in sprejel je vsled tega navadno meščansko ime „Johan Orth“. Pod tem imenom napravil je razna potovanja. Dne 21. julija 1890 vozil se je na svoji barki „Margarete“ pri kapu Tres Puntars. Velikanski vihar ga je zasačil in od tega časa ni bilo več slišati ne od barke ne od Johana Ortha.

Erzherzog Johann Salvator im Jahre 1890

Skoraj gotovo je torej, da je bivši nadvojvoda v morskih valovih našel svojo smrt. Nekateri ljudje so sicer govorili, da so ga videli v raznih krajih južne Amerike; ali splošno se sodi, da so te trditve neresnične. Te dni napravil je tudi nadvojvoda Jožef Ferdinand, kateremu je bil Johan Orth stric, vse potrebne korake, da se Ortha mrtvim proglasi. To se bode bržkone tudi doseglo. Naša slika kaže nadvojvodo Johana Salvator (pozneje Johana Orth), kakor je bil leta 1890.

in mnogo dobrega storil. Kajti ta neumni fantek je nosil duhovniško suknjo, čeprav bi mu po njegovem vedenju večkrat hlačice primerne bile, katere se zadaj zapnejo. Ja, Krajnc je nosil duhovniško suknjo in vsled tega je mnogo slabega storil. S svojo blazno politično gonjo, s svojimi neverjetnimi hujskarijami vzel je stotero faranom lepo zaupanje do duhovniškega stanu. Pobožni in v resnici krščanski farani so čutili, da žalostni vzgledi tega duhovniškega fantiča javnost pohušujejo. Smilila se jim je sveta vera, ki jo oznanjujejo taki elementi in čudili so se nad cerkveno oblastjo, ki takih pohujšljivcev ne prime za ušesa. Kajti to, kar je počenjal Krajnc v Hočah, bilo je naravnost divjanje. Hujskal je po shodih, vtikal svoj nos v najresnejše gospodarske zadeve, delal povsod zgago in širil sovražstvo ter osebno mržnjo, blatil svoje farane na najnesramnejši način po političnih listih, pljuval na šolo in učiteljstvo in zlorabljal svoj vpliv v grde panslaviistične politične namene. Ni čuda, da ga je večina prebivalstva naravnost sovražila, ni čuda, da so ga metali iz shodov, da so mu v nepravilni a razumljivi jezi šipe pobili, da so ga preklofutali, kakor se ravno prevzetne izzivače klofuta. In ni čuda, da je celo v srcu najtrdnejših kristijanov dozorel dvom o marsičem, kar jim je doslej sveto bilo. Prepričani smo, da bi mnogo ljudi iz katoliške cerkve izstopilo (— en slučaj se je že dogodil —), ako bi se Krajnc še nekaj časa nad hoškimi farani izpustilo. To je žalostna plat njegovega delovanja; v tem da je Krajnc veri škodoval, tiči škoda, ki jo je povzročil... Ali koristil je ta Krajnc tudi mnogo. Pa ne morda s tisto njegovo klaverno „posojilnico“, katere se Bog usmili. Koristil je le s tem, da je ljudem oči odpiral. S svojo fantalinsko hujskarijo dosegel je le to, da so se napredni možje združili in zavledli svoje moči. Danes ne more na Hočah nikdo več ljudem peska v oči trositi, češ da je klerikalstvo in vera ena in ista stvar. Danes znajo farani prav dobro razlikovati med cerkvijo in političnim farštvom. Tako se je zgodilo Krajncu tako, kakor tistemu svetopisemskemu junaku, ki je prišel proklinjati, a je moral blagoslovljati. Sto naprednih agitatorjev bi ne moglo v Hočah ljudi tako hitro v naš tabor spraviti, kakor se je to edinemu Krajncu (čeprav nehoté) posrečilo... Upamo, da je dala cerkvena oblast temu Krajncu potrebne nasvete, da bode v novi fari znal varovati duhovniško obleko pred vsakdanjim blatom. Ako ne, nadaljevali bomo svoj boj proti njemu! Zahvaljujemo se cerkni oblasti, da je vendarle našemu večnemu pozivanju ugodila in tega fanta prestavila. Tako naj stori z vsemi, katerim je politika več nego njih verska in duhovniška dolžnost!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama **) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 6. avgusta pri Novi Cerkvi**, okr. Ptuj; pri Mariji Snežni*, okr. Cmurek; na Ptuj; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 7. avgusta na Ptuj. Dne 8. avgusta na Svetini**, okr. Celje; v Loncu**. Dne 9. avgusta v Ljutomeru*; v Ormožu (svinjski sejem); v Rogatcu (sejem z veliko živino). Dne 10. avgusta v Loncu**; v Lučah**, okr. Arvež; pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju**, okr. Ptuj; v Radgoni**; v Podčetrku**, okr. Kozje; v Brežicah**; v Slovenjem Gradcu**; na Gornji Poljskavi, okr. Slovenska Bistrica; na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Mariboru*. Dne 11. avgusta v Gradcu (sejem z rogato živino); na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 12. avgusta pri Sv. Juriju v Slov. gor.**; okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Gradcu (sejem z mlado klavno živino). Dne 13. avgusta v Brežicah (svinjski sejem). Dne 15. avgusta pri Sv. Trojici, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 16. avgusta v Radgoni*; v Ormožu (svinjski sejem); v Mozirju**, okr. Gornjigrad; v Lembahu*, okr. Maribor; pri Sv. Vidu pri Ptuj**, okr. Ptuj; v Sevnici**, v Vuzenici**, okr. Marnberg; na Ptujski (Črni) gori**, okr. Ptuj; v Arvežu (sejem z drobnico). Dne 17. avgusta v Šmarju pri Jelšah*; v Jarenini*, okr. Maribor; pri Mariji v Brežji*, okr. Maribor; v Kapelah**, okr. Brežice; na Ptuj (sejem s konji, govedom

in ščetinarji); v Imenem (sejem ščetinarji), okr. Kozje. Dne 18. avgusta v Gradcu (sejem z rogato živino); na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 19. avgusta v Gradcu (sejem s mlado klavno živino); v Peklu*, okr. Slovenska Bistrica. Dne 20. avgusta pri Sv. Juriju ob Pečnici**, okr. Marnberg; v Brežicah (svinjski sejem); na Radečem Bregu, okr. Maribor. Dne 22. avgusta pri Sv. Jakobu, okr. Celje; v Čremožišah**, okr. Rogatec. Dne 23. avgusta v Ormožu (svinjski sejem). Dne 24. avgusta na Laškem**, v Arvežu**; pri Sv. Križu**, okr. Gornja Radgona; v Slov. Bistrici**; v Središču; okr. Ormož; v Rogatcu**; v Cmureku**; v Veljenju**, okr. Šoštanj; na Ptuj (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Mariboru*.

Bela zastava frfota raz sodnje v sv. Lenartu sl. g. kot znamenje, da ni nikdo zaprt.

Regulacija Grajene pri Ptuj. Velika potreba je razširjenje ptujske bolnišnice in hiralnice. V ta namen pa je potrebna kanalizacija Kaniže in v ta namen zopet regulacija Grajene. Stroški za to regulacijo bi stali kakšnih 62000 K. Mestni zastop ptujski je zdaj dotične načrte predložil in za državno podporo prosil. Deželni zbor je že 30% stroškov dovolil, ako da država 50%. Upati je, da bode ta velevažna zadeva kmalu rešena!

Iz Hoč se nam poroča: V naši cerkvi sta se poročila dne 1. avgusta gosp. Jože Uranjek, žandarski predstojnik iz Budove v Dalmaciji, s gdnico Julko Wretzl, hči posestnika z zgornje Hoče. Kot starešini sta bila gg. Ferdinand Müller, žandarski predstojnik iz Slivnice in Anton Wretzl, brat neveste, posestnik iz zgornje Hoče. Živila poročenca!

Umor s strupom. Iz okolice sv. Trojice sl. g. dobili smo poročilo o umoru s strupom, ki je prišlo za zadnjo številko prepozno. Grozni ta dogodek doigral se je glasom naših zanesljivih poročil tako-le: Umrla je dekla Matilda Rozman. Na smrtni postelji je povedala, da je zastrupljena in mora vsled tega svet zapustiti. Vrli tamošnji orožniki so jako hitro in izborno storili svoje delo. Reči moramo, da so ti orožniki vsake hvale vredni, ker so svoje dolžnost in več kot svojo dolžnost tako izborno in s toliko razumom storili. Ako se ta temni umor pojasni, gré zasluga v prvi vrsti vrhim orožnikom v sv. Trojici. Dognalo se je, kakor se nam od znane in zanesljive strani poroča, doslej sledeče: Umorjena dekla Matilda Rozman peljala se je dotični dan v spremstvu neke učiteljice od sv. Trojice v sv. Benedikt. Na poti prišli so mimo gostilne posestnika Jakoba Fekonja. O temu možu se splošno govori, da je imel s zastrupljeno dekle ljubzensko razmerje; prav verjetno je torej, da jo je hotel iz sveta spraviti, ker je imelo to ljubavno razmerje posledice in bi posestnika zadela plačila. Na vsak način je istina, da je Fekonja že na poti v sv. Benedikt hotel voz ustavit in se sviljeno ponujal dekli vino. Ta pa se je takrat vsega tega ubranila. V sv. Benediktu pustila je učiteljico in se potem odpeljala nazaj. Ko se je zopet do Fekonjeve krčme pripeljala, ostavili so jo tam skoraj nasilno. Fekonja prinesel ji je glaž vina in prosil, oziroma zahteval, da ga najspije. Revica je baje to storila in takoj začutila, da je v vinu nekaj rumenega. Tudi okus je bil slab. Vrgla je vsled tega ostanek vina na tla in se odpeljala domu, kjer je potem umrla. Baje so pozneje še na tleh, kjer je ostanek vina razlila, našli strup... Toliko smo mi doslej poročili. Izvedeli. Mrtva revica ne more ničesar več govoriti; ali sodnijska preiskava bode čas je govorila. Orožniki so namreč posestnika rti z Fekonjo in njegovo ženo aretirali in okrožni sodniji v Mariborje oddali. Prav zanimivo je pri vsemu tem, imeno da je umora obdolženi Fekonja eden najhujših govornikov in najbolj zagriženih prvaških klerikalcev. Menda si je v klerikalni stranki tega priučil... O izidu cele te zadeve bomo svoj stopni čas se natanko poročali.

Ogenj. Preteklo sredo zvečer pričelo je v tej Skorbi pri Ptuj goreti. Posestnikoma Črepinko vpraš in Trebulcu je pogorelo troje poslopj. Tudi kakaj mnogo živine, konj, svinj in premičnine je na pogorelo. Škoda je velika. Ptujška požarna bramba je bila hitro na lici mesta pri rešilnem delu.

Monštranco ukradel je neznanec v cerkvi Petra v Mariboru. Vredna je 500 kron.

Zgorela je v Mariboru dekla Tereza Škrbič. Pila je iz nepreviđenosti peči preblizo. Ogenj ji je prizadel take rane, da je kmalu nato umrla.

Tatovi. V Rotvajnu ukradel je neki Zimov svojemu tovarišu 300 K in je pobegnil. Več platna ukradel je neznanec v oficirskem posloju kasarne v Mariboru. Tat je moral biti malo pobožen, ker je pustil rožni venec na lici mesta.

Velika nevihta je bila zopet na zgornjem škofskem in je zlasti pri Mürrzuschlagu mnogo škodo napravila.

Otroka ubil. V hudi Polici se je posestnik Ljudec aprl s svojo ženo, ki je imela 9 mesečnega otroka v naročju. Kadunc je vzel vile in otroku udariti. Zadel je pa otroka, ki je v nekaj minutah umrl.

3 konje ukradel je posestniku Mihi Mustafa iz sv. Lovrencu dr. p. neznani tat.

10 letni ropar in morilec. V spodnji Hudinji pri Celju je opazil 10 letni posestnikov sin Henrich Kovačič, da ima 6 letni Anton Skalovnik 2000 vinarjev denarja. Oroval mu je ta denar in ga vrgel v vodo. K sreči je splezal mali Skalovnik iz vode. Kovačič je v kljub svoji mladosti že nekaj lopov.

Strup in zopet strup. V zadnjem času se namenjajo slučajni zastrupljenja. Tako se poroča, da je krojaški učenec Johan Prelog skušal svojega 2 letnega brata in učenca Jožefa Saveca z venikom zastrupiti. Dajal jima je zastrupljeno vino piti. Preloga so oddali sodniji v Ormožu. Preloga bode dognala, od kje je strup dobil in kakaj je nameraval umor. — V občini Gance pri Šostanju stanovala sta zakonska Urlep skupno 1000 K. Urlep je Franciško, da ima ta nekaj z njenim možem opraviti. Vsled tega ji je vrgla v kavo strup. Franciška pa je to pravočasno opazila. Urlep so zaprli. Zanimivo je, da je ta grozna ženska že svojega prvega moža zastrupila in ga 18 let težke ječe sedela.

7 letni tat. V neki tobak-trafiki v Celju opazil je 7 letni krojačev sin Š. dva bankovca po 50 kron. Ko je policaj smrkovca dobil, je že nekaj 8 kron zapravil.

Mrliča nekega 45 letnega moža so našli v cerkvi pri Laškem trgu. Pravijo, da je to neki kmetovšek iz Šmarja pri Jelšah. Sodnija bode dognala, je-li se je zgodila nesreča, samomor ali ubila.

Brihtna glavica je neki delavec Šeligo v Mariboru. Pravil je okoli, da je podedoval 120.000 kron. Na podlagi te laži je razne osebe za večje zneske denarja osleparil. Goljufa so dali pod pritisk.

V dravski most se je v Ptuj zadel flos. Možje so se še rešili. Ali flos, ki je bil najmanj 1500 kron vreden, je bil popolnoma razbit in je tudi most hudo poškodoval. Pionirji so most od teže prestavili in les spustili. Lastnik ima precej izgube.

Vlomil je v nabiralnik evangeliške cerkve v Mariboru delavec Löwenstein in ukradel precej denarja. Tudi svojemu delodajalcu je mnogo poradel. Zapri so nevarnega tička.

Iz Koroškega.

Prevalje. Piše se nam: Dne 31. julija 1910 je vršil Grafenauerjev zbor v Stoklnovi goščini. Sklican je bil ob pol 9. uri dopoldne; sklican je bil precej. Videli smo tudi nekaj bab. Bab je pretekel in Grafenauer se ni upal otvoriti zbora, ker še ni bilo kaplana. Minul je čas brezilno ene ure, kaplana še ni bilo. In potem se otvoril Grafenauer zbor, na katerem je bil imenovan predsednik, podpredsednik, pisar in zapisnikar, vse v eni osebi. Vladnega zastopnika nismo videli in se nam prav čudno zdi, da c. k. okrajno glavarstvo ni odpisalo vladnega zastopnika. Kajti na zboru sta govorila Grafenauer in Štritof reči, katere niso bile na programu. V tej točki bodemo prihodnjič govorili in tudi o pravnih c. k. okrajno glavarstvo oziroma vlado, kaj ni poslala zastopnika. Izostal bi bil napad na ministerstva in povrh tega tudi imenovanje vladarja presvitlega cesarja. Omeniti hočemo danes le to-le: kakor smo vedeli, je kaplan Štritof pri ogledovanju

regulacije Meže rekel v kranjski surovosti: Vse Nemce mora podušiti in položiti v potok Meže! To bi bila najboljša regulacija! Poglejte kulturo tega Kranjca! Vse Nemce mora podušiti, dobro pa vemo, da je med svečeniki veliko število nemških duhovnikov; ti se morajo podušiti in vreči v potok Meže, tako želi slovenski kaplan Štritof! Seveda, ako bo Štritof to surovost dognal, prišli bodo tudi višji duhovniški pastirji na to mesto...

Čedni eksekutor. Iz Pulsta se poroča, da je pozabil tam neki kmet 29 kron plačati. Vsled tega se ga je zarubilo. Eksekutor je zarubil 10 kosov živine v znesku 2000 kron.

Ustrelil se je v okolici Pulsta kovač Aloiz Leitgeb. Baje se mu je zmešalo.

Življenje za rože. Iz Malnice se poroča, da sta šli dve ženski, ki sta bili tam čez poletje, v gore „Edelweiss“ trgati. Ena je padla v prepad; ležala je v hudem dežju z razbito glavo, dokler ni prišla pomoč.

V gozdu porodila je pri Aichu neka Uršula Mosar. Njena spremljevalka je šla po hebamko; medtem pa je Mosar izkrvavela in umrla. Otrok živi in je četrto nepreskrbljeno dete pokojnice.

Napad. V Reifnicu na Vrbskem jezeru napadel je neznanec agenta Kirchbaumer. Zadril mu je nož v prsa, a zadel je knjigo, tako da agent ni težko ranjen. Napadalec je pobegnil.

Železniška nesreča. V Beljaku je imel delavec Viktor Zima na strehi vagona opraviti. Vlak se je naprej pomaknil in revež je padel tako nesrečno doli, da je bil smrtnonevarno ranjen.

Vlomilec na strehi. V Beljaku opazil je neki stražnik, kako je neznanec iz strehe verande neke gostilne skočil. Bilo je ob 1/2 12. uri ponoči. Stražnik je tekel za njim in je neznanca vjel. Našli so pri vlomilcu, ki se piše Izidor Sturzl, 250 K denarja, več prstanov, bodalo itd. Vse to je pokradel. Tata so zaprli.

Veliki vlom. Vlomili so v gostilno „Schloss Velden“ in ukradli srebrnine za več tisoč kron. Orožniki zasledujejo tatove.

Mrliča so potegnili v Beljaku iz Drave. Imel je rane na glavi in kamenje v žepih. Sumi se, da se je zgodil zločin.

Po svetu.

Pobožni slepar. V Dortmundu je prišla neka večja banka v konkurz. Glavni krivec je direktor Ohm. Mož je bil cele ure vsak dan v cerkvi in se delal grozno pobožnega. Popoldne pa se je zabaval s ženskami. Vsled njegovih sleparij prišlo je mnogo revnih ljudi ob vse svoje prihranke.

Boj štrajkujočih delavcev. V Brooklynu (Sev. Amerika) so se stegli štrajkujoči delavci in stavkokazi. Končno so pričeli z revolverji streljati in so oddali nad 100 strelcev. En delavec je bil ubit, več pa jih je bilo težko ranjenih.

Denar na cesti. V Pulju so peljali za izplačilo uradnikov denarja v teži 1500 kil na vozu. Voz se je zlomil in denar je padel na cesto. Hitro so tekli po drugi voz in naložili ter odpeljali kronice.

Morski volk požrl je v Cirkvenici pri Reki edinega sina neke ograde družine, ki se je v morju kopal.

Razstrelba. V Neusatzu se je v neki fabriki kotelj raznesel. Pri temu bilo je 10 delavcev ubitih, 18 pa ranjenih.

Tatinski pismonoša. V Berlinu je neki pismonoša okroglo 50.000 markov poveril. Tata so vjeli in zaprli.

Železniška nesreča. V Oramu trčila sta dva vlaka. 20 oseb je bilo ubitih, 40 pa ranjenih.

Grozni umor. Neki dr. Crippen v Londonu je bil obdolžen, da je svojo ženo in eno svojih ljubic umoril ter v svoji kleti v apnu zakopal, potem pa z drugo ljubico pobegnil. S pomočjo brezžične telegrafije so morilca na barki aretirali.

Smrt v vodi. Traunsee zahteval je te dni velike žrtve. Pri neki nevihti je namreč 10 delavcev in deklet utonilo.

Prodaja sadja.

Cenjene prijatelje, ki se pečajo s sadjerejo, opozarjamo na zelo koristno priložnost. Letos je

namreč sadno leto in je v spomladi tudi vse krasno kazalo. Vendar pa je vreme pozneje mnogo škodovalo. Toča in druge grozne vremenske prikazni, kakor tudi razne bolezni napravili so ogromno škode. Vkljub temu se da tudi poškodovano sadje porabiti. Fabrika „Styria“ Gradec-Liebenau (železniška postaja Puntigam) kupuje namreč odpadlo sadje, po toči poškodovano sadje, na pol zrelo sadje, ki še ni gnilo. Cena je pri kili 5 vinarjev, to pa franko od vsake železniške postaje. Kmet, ki ima tako sadje za prodati, je pripelje torej na najbližnjo železniško postajo in odpošlje sadje na naslov omenjene fabrike. Vso železniško voznino plača fabrika in da poleg tega 5 vinarjev za kilo tacega sadja. Naslov seveda je treba natančno napraviti; glasi se: „Konservenfabrik „Styria“, Liebenau p. Graz, Station Puntigam. Opozarjamo torej sadjerejce na to priložnost in mislimo, da nam bode marsikdo zato hvaležen. Ako bi kdo še nadaljna pojasnila želel, naj se obrne na gosp. župana Jos. Ornig v Ptuj ali pa na uredništvo „Štajerca“.

Zadeva Ungern-Sternberg.

Poročali smo že, da so ruski policaji v Petersburgu zaprli tamošnjega zastopnika avstrijskega ces. kralj. koresp. biržja, barona Ungern Sternberg. Dolžijo ga, da

Baron von Ungern-Sternberg

je v prid Avstro-Ogrske proti Rusiji vohunil in da je zlasti načrt mobilizacije izdal. Poleg barona je še mnogo oseb na suma, da so pri tej špijaži sodelovali. Naša slika kaže obdolženega barona.

Nabirajte znamke!

Dne 18. avgusta bode naš cesar 80. rojstni dan praznoval. Ob tej priliki izdala bode pošta posebne marke (večji rob in letni številki 1830—1910). Nabirajte te znamke in pošiljajte jih nam! Velikih množinah imajo nekaj vrednosti. Porabilo se bode izkupček v napredne namene.

Uredništvo „Štajerca“.

Par besed o plemenski živini.

Napisal Vičanski Škerlec.

Ako pomislimo pred dvajsetletno dobo živinoreje posebno na Spod. Štajerskem, nas gotovo ta misel prepiha, da se je že začelo lepo gibanje za napredek živinoreje med našimi kmetovalci, spraviti isto na boljše stopinjo. Zelo malo je bilo istokrat pri nas takih posestnikov, kateri bi svoje travnike zboljševali, pridelovali v večji meri detelje in si spravili dobro plemo govedine. Kateri pa so se poprijeli s vso odločnostjo tega, so dandanes na dobrem stališču. Z veseljem moram povdarjati, da se to gibanje pri nekterih naših živinorejcih razširja od leta do leta bolj in na tem mestu izreči zahvalo posebno onim, ki vzgojujejo in imajo v dobri oskrbi lepe plemenske bika. Samoumevno je in s tem ni rečeno, da bi prišli spodnještajerski kmeti s tozadevnimi biki do najboljše bodočnosti pri živinoreji. Kakor izprevidim in mislim, da mi tudi drugi ne bodo tega ogovarjali, nam še pri tem precej veliko manjka. S tem mi ne bode veliko pomagano, ako spustim kravo (takorekoče navadno govedinjsko mačko) k lepemu plemenskemu biku, katera oglada od meseca oktobra do meseca maja lepo belo slamo.